

گناه موجب بیگانگی انسان با خویش می گردد

حجت الاسلام حاج علی اکبری در پاسخ به این سؤال که گناه با انسان چه می کند؟ به فرمایشی از امام سجاد(ع) اشاره کرد و گفت: آنچه که در انجام گناه اتفاق می افتد چیزی بسیار خطرناک و بسیار پیچیده است و آن بیگانگی شدن از خویشن است.

حجت الاسلام حاج علی اکبری در پاسخ به این سؤال که گناه با انسان چه می کند؟ به فرمایشی از امام سجاد(ع) اشاره کرد و گفت: آنچه که در انجام گناه اتفاق می افتد چیزی بسیار خطرناک و بسیار پیچیده است و آن بیگانگی شدن از خویشن است. به گزارش خبرگزاری مهر، جلسه دیگری از سلسله جلسات شرح صحیفه سجادیه، دوشنبه 1 اردیبهشت در مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی(سرچشمه) برگزار شد.

حجت الاسلام محمدجواد حاج علی اکبری در بخش اول سخنان خود با مروری بر مباحث جلسه گذشته گفت: موضوع سخن در جلسه قبل گزارشی بود از دعای 39 صحیفه سجادیه در مقام طلب عفو از درگاه خداوند متعال. کسی که این دعا را می خواند در مقابل فعلی که به نام ظلم به دیگران انجام شده، درون خود نیاز به عفو را احساس خواهد کرد. حضرت در این دعا از خداوند طلب عفو و گذشت می کند و می فرماید " خداوندا، من از تو چیزی می خواهم که اگر به من بدهی چیزی از خزانه تو کم نمی شود و از تو می خواهم چیزی را از من بگیری که برای تو گرفتنش کار سختی نیست. خدایا، به من خودم را بده، من خودم را گم کرده ام، من را به خودم برگردان و گناهانم را از من بگیر. " همچنین دریافتیم که حضرت در این دعا یک تغییر نگرش نسبت به عفو ایجاد کرده است.

وی ادامه داد: در ادامه این مبحث و بررسی فراز دیگری از این دعای پر فیض این سؤال مطرح می شود که گناه با انسان چه می کند؟ حضرت در پاسخ به این سؤال اینگونه پاسخ می دهد که "گناه بین ما و خودمان فاصله می اندازد." آنچه که در انجام گناه اتفاق می افتد چیزی بسیار خطرناک و بسیار پیچیده است و آن بیگانگی شدن از خویشن است. گناه هیچ هماهنگی با فطرت انسان ندارد. خداوند فطرت انسان را بر اساس بندگی بنا نهاده است. طبع، خلق و طبیعت انسان از ظاهر تا باطن، از جسم تا روان بر پایه بندگی سرشته شده است. ما در مواجهه با گناه به خدا پناه می بریم. گناه فطرت انسان را مسموم می کند و عفو بازگرداندن خود انسان به خودش است. همانطور که حضرت هم فرموده " خداوندا من را به خودم بازگردان. خدایا من خودم را فروخته ام، من را برای خودم نگه دار. " این تعبیر در قرآن با کلماتی متفاوت بیان شده است.

رییس مرکز رسیدگی به امور مساجد با بیان اینکه تعبیر ظریفی در خصوص انجام گناه وجود دارد، یادآور شد: انسان در موقع گناه خودش را گرو می گذارد. یعنی خودش را از دسترس خارج می کند. علت گناه کردن این است که من خودم را نشناخته ام. گناه هنگامی اتفاق می افتد که ذلالت وجود دارد. سودمندترین شناخت در انسان خودشناسی است. هرگاه خودت را بشناسی در واقع موفق به شناخت او (پروردگار) شده ای. همچنین نباید هیچگاه از خویشن غافل شد. بسیار طبیعی است انسان وقتی چیزی را گم کند سعی کند به دنبال آن برود. حضرت علی می فرماید " بعضی ها خودشان را گم کرده ولی به دنبال خویشن نمی گردد. من تعجب می کنم که چرا به دنبال خودشناسی نمی رود. و از احوال خویش غافل هستند."

این پژوهشگر حوزه دین در بخش پایانی شرح و تفسیر دعای 39 صحیفه سجادیه گفت: با بررسی ادامه این دعای پر فیض به یک باب جدید می رسیم در مقام شیوه و نوع بخشش و چگونگی بیان آن، که توسط حضرت بیان شده است. جایی که حضرت می فرماید " اَسْتَوْهِئُكَ يَا إِلَهِي نَفْسِي الَّتِي لَمْ تَخْلُقْهَا لِتَمْتَنِعَ بِهَا مِنْ سُوءٍ. " خداوندا، از تو می خواهم که مرا به من ببخشی؛ تو مرا را نیافریدی تا با آن به سودی برسی و یا زبانی از تو دور بشود. در این باب دو نکته بسیار مهم وجود دارد ابتدا اینکه آن کسی که می خواهی به آن سودی برسانی در حال از بین رفتن است. دومین نکته جلوگیری حق است با خلقت زمین و آسمان. حضرت می فرماید خداوند تو خودت نفس مرا ساختی، قصد تو این بود که تو با ساخت این دنیا خودت را به من نشان بدهی و اثبات کنی. تو خودت را در وجود من هم ثابت کردی. با نگاه دقیق تر در این باب می توان دید که انسان با آینه وجود خود

می تواند خدا را هم در همه دهر خداوند ببیند. خداوند با خلقت من، خدمت را با من آشنا کرده است.

سلسله جلسات شرح صحیفه سجادیه، دوشنبه هر هفته قبل از نماز مغرب و عشاء در مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی «سرچشمه» به آدرس میدان بهارستان نرسیده به چهارراه سرچشمه، انتهای خیابان صیرفی پور، برگزار می شود و شرکت در آن برای عموم علاقه مندان آزاد است.